

Smakprov 1 Gotthart kommer aldrig längre än till förskoleklass

Prolog

På sommaren är Sverige nedlagt, man är inte på jobbet, man bor inte hemma. Sedan kopplingen mellan lön och arbetsprestation har försvunnit, har inte alla råd med semester eller fritidshus, men de som måste stanna vid sitt håller låg profil, de gömmer sig i sina mobiltelefoner. Det är ett oskrivet avtal, tio veckor mellan midsommar och skolstart ska alla vara osynliga och landet dött. Andra länder har sina religioner, ideologier eller patriotism som kräver deltagande i processioner, marscher och tillbedjesrop. Sverige har tystnad som obligatorium.

Det allra bästa med sommaren är att skolan är stängd, folktom som om den var någon anstalt från förr. Man skulle kunna få för sig att skolan inte behövs, att vi blir ett bättre folk utan den. Som en fånge ute på rastgården som blundar och någon sekund kan känna sig fri, jag ser inga murar, det finns inga murar! Så kan vi undra: finns skolan egentligen? Eller har vi hamnat i paradiset?

Love har det, typ, han skriver låtar på glasverandan. Låtar som handlar om världen, hur vi lever på en vulkan och allihop är på väg mot helvetet, han blir så lycklig när han håller på med sina sånger. I över fyrtio år har Love skrivit sina sorgliga ballader. Han har fått publik efter publik att skratta, han har fått stående ovationer, men det var underhållning, inte många lyssnade på hans allvarsord. Nuförtiden vill ingen höra sådant, det påstår i alla fall teaterdirektörer och musikproducenter. Men han kan inte sluta att göra dem, han vill tömma hjärtat, låta alla negativa känslor krypa ut ur porerna och in i gitarren. Sjunga från hjärtat. Grannarna klipper ovanligt ofta sina gräsmattor. Min kära publik, här kommer: Love Gotthart, presenterar han sig själv. Han hinner fantisera om att bygga upp en repertoar, att göra en turné, kanske redan nästa sommar? Men sedan är det matdags och genom en titt i kylan blir han påmind om behovet av pengar. Djävlig detalj!

Raio låter Aia vara hemma hela sommaren. Han har ändå dåligt med uppdrag. Hon har redan sagt adjö till förskolan, exmakan har tillfälle att jobba extra för att andra tar semester och det ska ändå finnas någon i ett sjukhus, så han får ha Aia. Dagarna i ända bygger de dammar och fort vid bäcken, klättrar i klätterträd och äter allt som växer på gården, hallon, körsbär och svartvinbär, äpplen, rabarber och sockerärter. Grannbarnen är med ibland, Raio ropar på dem så fort han skymtar dem, viftar lockande med plommonen. Grannbarnen viftar tillbaka, men grannföräldrarna hejdar dem med ännu häftigare gester. Tyvärr, de har sina egna plommon. De tror väl inte att jag är en barnlockare? skämtar Raio. Man kan skämta om vad som helst på sommaren, man kan stå i badbyxor och titta på ens dotter som leker i vattnet med alla de andra som är sex. Man kan skratta för sig själv om att svenskar har samma ord för en oskyldig ålder och det som är mest tabu att göra med dem. Han fryser och längtar hem. Hem, det är i hans fall långt borta.

Marion är verkligen fri! Fri från gymnasiet för evigt! Hon ägnar sig åt det ljuva ingenting. Festar, solar och äter glass när hon vill. Hon blir förälskad på stranden och bantar i en dryg vecka, tills hon ser HONOM arm i arm med klassens Luciadrottning. Sedan blir hon aspackad mitt på dagen. Det får man när man är arton, ingen bryr sig. Hon är ändå ingen och hon nöjer sig med det. Hon är mitt emellan skolan och livet, så känns det. Ett litet mellanparadis innan hon ska reinkarneras. Och som vad? Hon drömmer om att komma tillbaka som den vackraste fjärilen. En fjäril är först en äcklig larv och sedan en puppa, det tar tid att förvandlas. Så varför skulle hon inte ligga i solen och äta upp sig?

Intresserad? Boken kan köpas både som e-bok och som pappersbok på multatuli.se